

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1752-0/2018
Érkezett:	2018 NOV 29. kezelővel
Példány:	3
Kezelőiroda:	

Papír alapú iratról készített másolat

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KATONAI TANÁCSA 3.	
2018 OKT 09.	
Nyt. szám:	42. Kb. 1222/2013/30.
Mell. lapszáma:	1. sz. mell.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-45

Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42 (II.) Kb.1222/2013/30. számú ítéletének;
- a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítéletének;
- és a Kúria BfvI.1764/2017/14. számú végzésének

alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg, mivel

- a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42 (II.) Kb.1222/2013/30. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez, való jogomat,
- a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez, valamint a pártatlan bírósághoz való jogomat,
- a Kúria BfvI.1764/2017/14. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez való jogomat.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa mint elsőfokú bíróság 42(II.)Kb.1222/2013/30. számon eljárva 2014. november 13-án büntetőjogi felelősségemet befolyással üzérkedés büntetében (Btk. 299. § (1) és (2) bekezdés a.) pont), valamint közokirat hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bekezdés a.) és b.) pont) állapította meg és velem szemben 3 év 8 hónap börtönbüntetést, 4 év közügyektől eltiltást, 5 év jogászai foglalkozástól eltiltást, és 400 napi tétel, napi tételenként 20.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítéletével a törvényszék ítéletét részben megváltoztatta, megállapítva, hogy a terhemre rótt korrupciós bűncselekmény helyes jogszabályi minősítése Btk. 299.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a.) és b.) pont.

A foglalkozástól eltiltást mellőzte, a kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- Ft-ra enyhítette, 1.000,- Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

A védőm által előterjesztett felülvizsgálati indítványt a Kúria Bfv.I.520/2016/7. számú végzésében a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42(II.) Kb.1222/2013/30. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Perújítási indítványomat a Fővárosi Ítéltábla 6.Kpi.10.032/2017/6. számú végzésében elutasította, amely végzést a Kúria Bpkf.I.1891/2017/2. számú végzésében helybenhagyott.

Felülvizsgálati indítványomat a Kúria BfvI.1764/2017/14. számú végzésében a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42(II.) Kb.1222/2013/30. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem beleértve a felülvizsgálat és a perújítás lehetőségét is.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került, mivel a Kúria felülvizsgálati eljárása során 2018. június 26-án hozott és 2018. szeptember 06-án postázott BfvI.1764/2017/14. számú végzését 2018. szeptember 10-én kaptam kézhez.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panasszal megtámadott ítéletek, valamint végzés terheltje vagyok, büntetőjogi felelősségemet megállapították, illetve büntetőjogi szankcióval sújtottak.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez, valamint a pártatlan bírósághoz való jogom sérülése, a bírói döntéseket érdemben befolyásolta, mivel a bíróságok az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeimet kellő alapossággal, illetve egyáltalán nem vizsgálták meg és azokról számot sem adtak.

A jogerős ítéletet jogszabályi rendelkezés szerint olyan kizárt bírói tanács hozta meg, amelynek egyik tagja sem felel meg a pártatlanság követelményének.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítványomban hivatkozott ítéletek, valamint végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez, valamint a pártatlan bírósághoz való jogom.

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez való jogomat sérti a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42 (II.) Kb.1222/2013/30. számú ítélete, mert a bíróság az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nem tett eleget.

„Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.” [ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; ABK 2012. 228. 233.] Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a Bíróságnak az indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint.” [7/2013 (III.1.) AB határozat] [30]

„Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.” [7/2013 (III.1.) AB határozat] [33]

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” [7/2013 (III.1.) AB határozat] [34]

Az első tárgyalási napon jeleztem a Törvényszék felé, hogy a Katonai Biztonsági Hivatal irányába a tárgyalás időpontjában is fennálló, engem terhelő titoktartási kötelezettség miatt több olyan lényeges körülményről nem tudok nyilatkozni, ami érdemben befolyásolja az ügy kimenetelét és konkrét tartalom megjelölésével kértem a bíróságtól kezdeményezze a mentesítésem a titoktartás alól.

„Azt kérném a Tisztelt Bíróságtól, hogy ne azt kérje meg a Katonai Biztonsági Szolgálattól, hogy erre a konkrét ügyre volt-e valamilyen konkrét megbízásom, hanem arra vonatkozóan, hogy az elmúlt több mint 10 év során, az alakulatnál szolgáló, a Katonai Biztonsági Szolgálat hivatásos állományával milyen kapcsolatban voltam. Milyen munkát végeztem, illetőleg az elmúlt időszakra milyen titoktartást írtam alá, valamint az elmúlt időszakban azt is szeretném hangsúlyozni, hogy többféle szintű biztonsági előírásoknak megfelelő munkát végeztem, ez volt, amikor magasabb szintű volt, volt, amikor alacsonyabb. Tehát erről szeretnék majd, ha lehetőség van általánosan válaszolni, illetve nyilatkozni.” (42 (II.) Kb. 1222/2013. jkv. 14. old.)

A pontosan megfogalmazott indítványom ellenére a Törvényszék a titoktartás alóli mentesítésem nem kérte meg és arra szűkítette a bizonyítást, hogy volt-e megbízásom erre a konkrét ügyre, illetve tettem-e jelentést erről az ügyről. Tette mindezt annak ellenére, hogy többször elmondtam erre a konkrét ügyre nem volt megbízásom és soha nem is állítottam azt. Ez azonban nem jelenti azt, hogy munkámból kifolyólag megbízás nélkül ne járhattam volna el. A Katonai Biztonsági Hivatallal a cselekmény időpontjában is fennálló munkakapcsolatom tényére, valamint annak tartalmára és az engem terhelő titoktartási kötelezettség tényére mint lényeges körülményekre, a Törvényszék vizsgálatot nem folytatott. Ezen lényeges körülmények indokolás nélküli figyelmen kívül hagyása érdemben befolyásolta a büntetőjogi felelősségem megállapítását. Az ügy és a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából is alapvető és lényeges körülmény lett volna annak kellő alapossággal való megvizsgálása, és tényszerű megállapítása, hogy volt-e a Katonai Biztonsági Hivatallal kötött megállapodás alapján olyan munkám, illetve a cselekmény idején is fennálló olyan munkakapcsolatom, amelynek keretében operatív munkát végeztem. Ebből a munkámból kifolyólag terhel-e titoktartási kötelezettség, amely miatt nem tudtam több a védekezésem szempontjából fontos részletről nyilatkozni.

Többek között arról, hogy mi volt ennek a munkámnak a tartalma, eljárhattam-e ebben a konkrét ügyben az ügyre vonatkozó megbízás nélkül, mikor és kit kellett tájékoztatnom egy adott ügyről, hogyan valósult meg a gyakorlatban a konkrét munka.

A beszerezhető minősített dokumentumok alapján ezeknek a lényeges körülményeknek a részletes és tényszerű megvizsgálása, valamint a titoktartás alóli mentesítést követően az én és a lent megnevezett volt kollégáim kihallgatása nélkül nem lehet a bűnösségről megalapozottan dönteni, mert a szándékosság, mint az alanyi oldal szükséges elemének hiánya miatt, még tényállásszerű magatartás esetén sincs helye a büntetőjogi felelősség megállapításának.

Ezeket az ügy szempontjából alapvető és lényeges körülményeket a Törvényszék alaptörvény ellenesen indokolás nélkül annak ellenére sem vizsgálta meg, hogy a Katonai Biztonsági Hivatallal fennálló munkakapcsolatom, valamint az engem terhelő titoktartás tényét számos minősített dokumentum, valamint több ügy (hoztam fel erre példát, de a Törvényszék nem tartotta szükségesnek ennek megvizsgálását) is igazolhatta volna. A kihallgatott kollégáim – akik érdemben tudtak volna nyilatkozni a munkakapcsolatunkról, hiszen velük dolgoztam nap, mint nap - vallomásai is kétséget kizáróan alátámasztották az indítványomban előadottakat, miszerint a munkánkról és a fennálló munkakapcsolatunkról a titoktartási kötelezettségünk miatt nem nyilatkozhatnak ők sem. Nyilvánvaló, hogy amennyiben nem lett volna közöttünk munkakapcsolat, a volt kollégáim azt közölhatték volna a titoktartás megsértése nélkül is, de nem azt nyilatkozták.

tanúvallomása „Mivel a titoktartás alól nem kaptam felmentést, nem nyilatkozom abban az ügyben, hogy volt-e olyan ügyünk, amelyről csak akkor nyilatkozhatnék, ha felmentést kaptam volna a titoktartás alól. (42.(II.) Kb.1222/2013. jkv. 3. old.)

tanúvallomása „a mi munkánkkal kapcsolatban vannak olyan dolgok, amelyek nem tartoznak a nyilvánosságra, ennyi idő alatt azért történtek dolgok, amikről nem beszélhetek, mivel nem kaptam felmentést a titoktartási kötelezettség alól. „(42 (II.) Kb. 1222/2013. jkv. 4. old.).

tanúvallomása „Szerintem engem titoktartási kötelezettség terhel abban a kérdésben, hogy volt-e olyan kapcsolatom amelyről csak abban az esetben számolhatnék be, ha felmentést kapok” (42 (II.) Kb. 1222/2013 számú jhv. 5. old).

A Törvényszék kellő alapossággal nem vizsgálta meg és határozatában nem adott számot azokról a bűnösség szempontjából szintén lényeges körülményekről sem, hogy amennyiben bűncselekmény elkövetésével haszonszerzés lett volna a célom, miért nem tettem el nálam lévő, de hozzám nem köthető 25 millió forintját, amit büntetlenül megtehettem volna, valamint miért nem fogadtam el a szalonban álló új motort, amelyet felajánlott nekem.

A Törvényszék indokolásában nem adott számot arról, mi alapján tett ténymegállapítást arra vonatkozóan, hogy a tényállás szerinti - rendfokozattal rendelkező személyként mutatkoztam be, a telefonba azt mondtam az „ügy nem kíván intézkedést” - elkövetési magatartások egyáltalán megtörténtek.

A Törvényszék indokolása nem tartalmazza azt, hogy a bíróság mit mérlegelt, illetve értékelt, amikor a tényállás szerinti elkövetési magatartásokra vonatkozóan ténymegállapítást tett. Nem fejtette ki a ténymegállapítást alátámasztó érveket, az erre vonatkozó kizárt álláspont cáfolatát. [REDACTED] erre vonatkozó vallomását a Törvényszék értékelés nélkül csak felsorolta.

„A bizonyítási eszközök pertörténeti jellegű ismertetése, azok tartalmának leírása, tehát a bizonyítási eszközök pusztá felsorolása értékelés nélkül nem tekinthető az indokolási kötelesség teljesítésének, mert nem foglal állást a feltárt bizonyítékok elfogadásáról vagy elvetéséről, valamint ezek okairól”. (Kúria 2012 EI. II. E. 1/6)

A Törvényszék indokolása, a tényállás szerinti elkövetési magatartásokra és azok megtörténteire vonatkozóan, sem tényt, sem tényt alátámasztó bizonyítékot nem tartalmaz, az indokolás meg sem említi azokat.

A Törvényszék indokolása, a közokirat hamisításra vonatkozóan ténykérdés és jogkérdés kapcsán is oly mértékben hiányos, valamint iratellenes, hogy abból nem állapítható meg mire alapozta a bíróság a döntését. A Törvényszék indokolásában azt fejtette ki, hogy a bemutatott dokumentum megfelelt a közokirat fogalmának, azonban nem adott számot arról, hogy mi volt a bemutatott dokumentum és azt ki készítette, valamint arról sem, hogy mikor és mely magatartással valósítottam meg a közokirat hamisítást. A közokirat hamisításra vonatkozó ellentétes álláspont cáfolatát a Törvényszék nem fejtette ki, illetve iratellenes megállapítást tett ugyanis kétséget kizáróan soha nem ismertem el, hogy a lakásomon lefoglalt dokumentumot én készítettem.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló pártatlan bírósághoz való jogom sérült a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának eljárása során, mert a 6.Kbf.9/2015/6. számú, jogerős ítéletet olyan bírói fórum hozta meg, amelynek egyik tagja sem felel meg a pártatlanság követelményének.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.9/2015/6. számú, jogerős ítéletét, ugyanabból a három bíróból álló tanács hozta, amely korábban a 6.Kbnyf.10069/2012/3 számú végzésében, valamint a 6.Kbnyf.10.005/2013/2. számú végzésében az előzetes letartóztatásról szóló döntést is meghozta.

„A 34/2013. (XI. 22.), valamint a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljárás részét képező pártatlanság követelményét vizsgálták a büntetőeljárásokban ítélező tanácsok összetételét illetően.

Mindkét határozat alkotmányos követelményt fogalmazott meg arra alapozva, hogy kétely övezheti az ítélkező bírák pártatlanságát, ugyanis a vádemelést megelőzően nyomozási bírói jogkörben eljárva (a nyomozási bíró jogkörében eljáró törvényszéki egyesbíróként, illetve a nyomozási bíró, valamint törvényszéki egyesbíró döntései elleni jogorvoslat alapján eljáró másodfokú bírói tanács tagjaként) az előzetes letartóztatás elrendeléséhez vagy fenntartásához szükséges gyanú megalapozottságát illetően döntést hoztak. A megalapozott gyanú nem más, mint a bűnösség nagyfokú valószínűsítése, amelyet kizárólag a meglévő bizonyítékok számbavétele és korlátozott értékelése alapján lehet megállapítani, vagy fennállását ellenőrizni. Ebből következően a bűnösségről, és a megalapozott gyanú fennállásáról történő döntés közötti határvonal bizonytalanná válhat, amelynek eredményeként a bírót a megalapozott gyanú fennállásáról kialakított előzetes álláspontja képes befolyásolni az ügy későbbi megítélésében. Mindemellett e döntés meghozatala érdekében olyan tényeket, bizonyítékokat is megismerhetnek és azokról szükségképpen előzetesen állást foglalnak az érintett bírók, amelyeket a későbbiekben, az ítélkezés során már nem használnak fel {részletesen: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [44], [51] – [54]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [41] – [43]}". [3355/2017 (XII.22.) AB határozat] [9]

„A 34/2013. (XI. 22.) AB határozatban az Alkotmánybíróság nem állapított meg alaptörvény-ellenességet és a vizsgált döntéseket nem semmisítette meg, mely döntését három körülményre alapozta: figyelembe vette a felülbírálat terjedelmét a másodfokú eljárásban, a kizárással kapcsolatos akkori bírói gyakorlatot, továbbá azt, hogy a felülbírálatot elvégző tanács tagjait nem érintette kizárási szabály. Eszerint a felülbírálat fellebbezés esetén az elsőfokú eljárás teljes revízióját jelenti, a másodfokú bíróság az ítéletet a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Sor került tehát azon döntés revíziójára, amelynek meghozatalában kizárással érintett bíró vett részt, emellett a teljes elsőfokú bírósági eljárás felülbírálatát elvégző ítélőtáblai tanács egyetlen tagját sem érintette a vizsgált kizárási szabály, továbbá az akkori bírói gyakorlat szerint nem minősült kizártnak az elsőfokon eljáró bíró. Mind erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőügyben hozott bírói döntéseket az alkotmányjogi panaszokban felhívott alaptörvény-ellenesség nem befolyásolhatta érdemben, a tisztességes eljárás helyrehozhatatlan sérelme a büntető ügyben nem volt megállapítható (Indokolás [57]). A 21/2016. (XI. 30.) AB határozat alaptörvény-ellenességet állapított meg és megsemmisítette a támadott kúriai ítéletet, tekintettel arra, hogy a kizárással érintett bíró a Kúria eljáró tanácsának tagja volt, így a döntést végső jogorvoslati fórum hozta (Indokolás [45]). [3355/2017 (XII.22.) AB határozat] [11]

Büntetőügyekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló pártatlanság követelményének sérülése a másodfokon hozott jogerős bírói döntést érdemben befolyásolhatta, mert az elsőfokú eljárás teljes revízióját végző és ezért a teljes felülbírálat lehetőségének szempontjából végső döntést hozó jogorvoslati fórum tagjait érintette a kizárási szabály.

A jogerős ítélet teljes revíziójára pártatlan bírói fórum előtt nem került sor, mert a Kúria előtt folyamatban volt felülvizsgálati eljárás során a hatályos jogszabályok alapján nem volt arra lehetőség, hogy a Törvényszék, valamint az Ítéltábla tényállás megalapozottságára, bűnösség megállapítására, bűncselekmény minősítésére, büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit a Kúria teljes terjedelmében felülbírálja.

Azon a tényen, hogy a jogerős ítéletet jogszabályban kizárt bírói tanács hozta meg az a körülmény sem változtat, hogy a bírói tanács az akkori alaptörvény-ellenes joggyakorlat szerint járt el, hiszen a jogszabályi rendelkezésben már akkor is benne volt az Alaptörvénynek megfelelő értelmezés lehetősége is.

„Mind a 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, mind pedig a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat meghozatala során arra a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság, hogy az alkalmazott jogszabályi rendelkezések bírói értelmezése szűkítő volt, mely alaptörvény-ellenességhez vezetett, ugyanakkor megállapítható az Alaptörvénynek megfelelő értelmezés is, ezért a jogszabály kímélete és alkotmányos követelmény megállapítása mellett döntött.” [25/2017 (X.17.) AB határozat] [23]

A jogerős érdemi döntést befolyásolhatta az a tény, hogy az ügyemben jogszabályban, kizárt olyan bírói tanács járt el, amelynek a közokirat hamisításra vonatkozó indokolása az alaptörvény szerinti minimumot sem éri el. Azt, hogy a bűncselekményt elkövettem sem a Törvényszék, sem az Ítéltábla egyetlen kétséget kizáró bizonyítékkal sem támasztotta alá és nem is indokolta. Az Ítéltábla nem indokolta miért lehet a közokirat hamisítást a Törvényszék ítélete alapján *„ítéleti bizonyossággal”* megállapítani, amikor a Törvényszék ítélete erre vonatkozó tény nem tartalmaz. Az Ítéltábla befolyással üzérkedésre vonatkozó indokolása az alaptörvény szerinti minimum elvárásnak sem felel meg továbbá megalapozatlan, irracionális és iratellenes. Az Ítéltábla az elkövetési magatartásra, mint az ügy lényeges körülményére annak ellenére sem folytatott le kellő alaposítással vizsgálatot, hogy a Törvényszék tényállása nem tartalmazza hiánytalanul a konjunktív tényállási elemeket, valamint indokolása erre vonatkozóan sem tény, sem tény alátámasztó bizonyítékot nem tartalmaz továbbá a tényállás és az indokolás az elkövetési magatartásra vonatkozóan ellentmondásos és teljesen eltérő.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez való jogomat sérti a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítélete, mert a bíróság az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nem tett eleget.

„Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye).

Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.” [ABH 2011. 291. 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; ABK 2012. 228. 233.] [7/2013 (III.1.) AB határozat] [30]

„A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.” [7/2013 (III.1.) AB határozat] [31]

Az elsőfokú ítélet teljes revízióját elvégző Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a fellebbezésben előadottak ellenére indokolás nélkül nem folytatott le vizsgálatot a Katonai Biztonsági Hivatallal a cselekmény időpontjában is fennálló munkakapcsolatom tényére, valamint annak tartalmára és az engem terhelő titoktartási kötelezettség tényére mint az ügy lényeges körülményére.

A Törvényszék tényállása szerinti befolyással üzerkedést megvalósító magatartások megtörténte, az Ítéltábla indokolás nélkül annak ellenére sem folytatott le kellő alapossggal vizsgálatot, hogy a magatartásokra vonatkozóan a Törvényszék indokolása sem tényt, sem tényt alátámasztó bizonyítékot nem tartalmaz.

Az Ítéltábla jogszabályi kötelezettségét megsértve indokolásában nem adott számot arról a lényeges körülményről, hogy ezeknek a tényeknek a hiányában mit mérlegelt és milyen bizonyítékok alapján fogadta el a Törvényszék ténymegállapítását az elkövetési magatartások megtörténte vonatkozóan.

Az Ítéltábla figyelmen kívül hagyta azt az ügy lényeges körülményét, valamint erre vonatkozóan kellő alapossggal vizsgálatot sem folytatott le és számot sem adott arról, hogy a Törvényszék ténymegállapító és döntési tevékenysége során a Be. 373. §. (1) bekezdés a) pontja szerinti indokolási kötelezettségét oly mértékben megsértette, amely feltétlen hatályon kívül helyezéssel járó eljárési szabálysértés. (BKv 1, BH 2010 117.)

Az Ítéltábla indokolásában megállapította, hogy a Törvényszék tényállása alapján azzal a magatartással, hogy rendfokozattal rendelkező személyként mutatkoztam be azt a látszatot keltettem, hogy hivatalos személyként járok el. Azzal pedig, hogy a kért vagyoni előnyben történő megegyezést követően a telefonba azt mondtam az ügy nem kíván intézkedést egyértelművé tettem, hogy ebből az összegből másnak is juttatnom kell.

Az Ítéltábla kellő alapossggal nem folytatott le vizsgálatot arra a lényeges körülményre, és indokolásában számot sem adott arról, hogy a fent hivatkozott magatartások, egyrészt a szolgáltatásban történő megegyezést, valamint az előny kérését, elfogadását követően történtek, másrészt azokra a magatartásokra hivatkozással nem történt előny kérése, elfogadása, ami pedig a tényállásszerű magatartás, egyben a büntetőjogi felelősségre vonás konjunktív feltétele.

„Ekkor I. rendű vádlott azt ajánlotta fel [REDACTED] hogy tud neki segíteni abban, hogy házkutatás, vagyonzárolás, illetve személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés ne érintse őt. [REDACTED] ott a helyszínen látszólag elfogadta I. rendű vádlott ajánlatát, aki ezért 5 millió forintot és egy Suzuki [REDACTED] típusú motorkerékpárt kért tőle. Ekkor I. rendű vádlott telefonált egyet, s a telefonba azt mondta, hogy ő [REDACTED] lezredes, hozzátéve, hogy az ügy nem kíván intézkedést”

A Törvényszék tényállásából kétséget kizáróan megállapítható, hogy az előny kérése, elfogadása megelőzte az Ítéltábla indokolása szerinti elkövetési magatartásokat, és ezen körülmények miatt, az előny kérése, elfogadása sem történhetett ezekre a magatartásokra való hivatkozással.

Megállapítható továbbá az is, hogy amire hivatkozással az előny kérése, elfogadása, ígérete történt, nem felel meg a befolyással üzérkedés tárgyi oldali ismérveinek, és abból nem lehet alapos következtetést levonni az alanyi oldal szükséges elemére sem. Az elsőfokú döntés teljes revízióját elvégző bírói fórum kellő alapossággal nem vizsgálta meg, hogy a büntetőjogi felelősségre vonáshoz szükséges konjunktív tényállási elemek bizonyítottan megvalósultak, ezért a büntetőjogi felelősségem, tényállásszerű magatartás hiányában, a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével lett megállapítva. Ezekre a lényeges körülményekre vonatkozóan az Ítéltábla indokolást nem adott.

Az Ítéltábla az indokolásban nem adott számot arról a lényeges körülményről, mi alapján látta „*ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak*” a közokirat hamisítást, mikor az iratok alapján megállapítható, hogy a Törvényszék egyetlen kétséget kizáróan bizonyított ténnyel sem igazolta azt, hogy hamis közokiratot készítettem, illetve használtam fel. A Törvényszék indokolásában csak arról ad számot, hogy az általam bemutatott dokumentum közokirat volt, azonban arról nem ad számot, hogy az általam bemutatott dokumentum mi volt, azt ki, mikor és milyen eljárás során készítette. Miért nem lehetett az egy valódi okirat. A büntetőjogi felelősségem büntetendő cselekmény hiányában lett megállapítva.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez való jogomat sérti a Kúria BfvI.1764/2017/14. számú végzése, mert a Kúria az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nem tett eleget.

A felülvizsgálati indítványomban előadottak ellenére a Kúria nem folytatott le kellő alapossággal vizsgálatot arra a lényeges körülményre vonatkozóan, hogy;

- a Törvényszék ítéletének rendelkező részének és indokolásának ellentmondása mellett, ellentmondás van a tényállás és az indokolás között is, mert a Törvényszék tényállásában és az Ítéltábla indokolásában megjelölt befolyással üzérkedést megvalósító elkövetési magatartások teljes mértékben eltérnek a Törvényszék indokolása szerinti elkövetési magatartásoktól.

- a Törvényszék tényállása és az Ítéletábla indokolása szerinti befolyással üzerkedést megvalósító magatartásokra és azok megtörténteire vonatkozóan a Törvényszék, és az Ítéletábla indokolása sem tény, sem tény alátámasztó bizonyítékot nem tartalmaz.

A Kúria ezekre a lényeges körülményekre adott indokolása irracionális és iratellenes, hiszen nyilvánvalóan nem a tényállást támadom, hanem a Be. 373. §. (1) bekezdés a) pontja szerinti indokolási kötelezettség oly mértékű megsértésére hivatkozom, amely feltétlen hatályon kívül helyezéssel járó eljárási szabálysértés.

„Az indokolási kötelezettség megsértése, ha a tényállás és a tényálláson kívüli indokolás között vagy a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indokolás között van ellentmondás, eltérés, kétértelműség (BH 2008/323., 2009/352., 2010/117., 2010/243., 2012/32.).

A Kúria a törvényes vád hiányára, mint az ügy lényeges körülményére való hivatkozásomat kellő alaposággal nem vizsgálta meg.

A védőm által korábban benyújtott felülvizsgálati indítványban, melyet a Kúria Bfv.I.520/2016/7. számú végzésében bíralt el, a törvényes vád hiányára hivatkozás az elkövetési magatartások hiányán alapult. Ezzel kapcsolatban a Kúria indokolásában megerősítette az Ítéletábla ide vonatkozó megállapítását.

Az én általam benyújtott felülvizsgálati indítványban, melyet a Kúria Bfv.I.1764/2017/14. számon elbírált a törvényes vád hiányára vonatkozó észrevételem a korábbi felülvizsgálati indítványban megfogalmazottaktól teljes mértékben eltér.

Én arra a tényre hivatkoztam, hogy a Törvényszék tényállása és az Ítéletábla indokolása szerinti befolyással üzerkedést megvalósító magatartások, egyrészt a szolgáltatásban történő megegyezést, valamint az előny kérését, elfogadását követően történtek, másrészt azokra a magatartásokra hivatkozással nem történt előny kérése, elfogadása, ami pedig a tényállásszerű magatartás, egyben a törvényes vád konjunktív feltétele.

Mindezek alapján a Kúria indokolása miszerint a két felülvizsgálati indítvány törvényes vádra vonatkozó része „lényegében megegyeztek” iratellenes és nem felel meg az indokolási kötelezettség alaptörvény szerinti minimum teljesítésének, mert az indokolási kötelezettség magában foglalja az ellentétes álláspont cáfolatát és a kizárt álláspont indokát is.

A felülvizsgálat során az a körülmény, hogy a jogerős ítéletet olyan bírói fórum hozta, amelynek minden tagját érintett a kizárási szabály az ügy lényeges körülménye. Ezzel kapcsolatban észrevételemet indítványomban részletesen ismertettem. Előadtam azt is, hogy mivel a cselekményem elbírálásakor hatályos jogszabályban benne volt az alkotmányos értelmezés lehetősége is, ezért sem a jogalkotó, sem a Kúria nem korlátozhatja az alkotmányos követelmény alkalmazását valamilyen jövőbeli időponttól. (25/2017 (X.17.) AB határozat) [30]

A fentiekre tekintettel a Legfőbb Ügyészség indítványa és az általa, valamint a Kúria által hivatkozott BH 2017. 362. sem felelhet meg az alkotmányos követelményeknek.

„Azokban az ügyekben, amelyek a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat közzétételekor folyamatban voltak, vagy amelyek a közzétételt követően indultak, de nem esnek a Be. módosított szabályának hatálya alá, a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban megfogalmazott alkotmányos követelményt alkalmazni kell.” (25/2017 (X.17.) AB határozat)

A Kúria alaptörvény szerinti indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mert nem indokolta miért zárta ki az ügy lényegi részére vonatkozó általam előadott álláspontot és miért hagyta figyelmen kívül az ide vonatkozó és kötelezően alkalmazandó AB határozatokban előírtakat.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kérem.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi kijelentem, hogy jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

- a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42 (II.) Kb.1222/2013/30. számú ítélete;
- a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2015/6. számú ítélete;
- a Kúria Bfv.I.1764/2017/14. számú végzése;
- a Kúria Bfv.I.520/2016/7. számú végzése;
- a Kúria Bpkf.I.1891/2017/2. számú végzése;
- a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbnyf.10069/2012/3 számú végzése;
- a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbnyf.10.005/2013/2. számú végzése;
- Felülvizsgálati indítvány (védői);
- Felülvizsgálati indítvány (saját);
- Felülvizsgálati indítvány észrevétel (saját)
- a Kúria Bfv.I.1764/2017/14. számú végzés boríték;

Kelt: Debrecen 2018. szeptember 29

Elérhetőségek:

